

paa egen Haand have udgrundet Verdensgaaden og kunne aabenbare en hjemmegjort Opfattelse af Gud, Himlen, det hinsidige Liv o. s. v.“

„Hvor De bliver ivrig, Hr. Pastor! Jeg kan slet ikke følge Dem! . . . For Resten maa De for Guds Skyld ikke tro, at jeg vil forsvare Hr. Hansted. Jeg har blot tilladt mig den spagfærdige Bemærkning, at man i hvert Fald maa indrømme Hr. Hansted Mod til at leve i Overensstemmelse med sine egne Theorier. Og der er nu en Gang noget umiddelbart tiltalende ved, at en Mand lader Ord og Handling følges ad og endog ofrer sin Velfærd for sin Overbevisnings Skyld, . . . ligegyldigt hvad Værd denne Overbevisning i og for sig har.“

„Ikke for mig! For mig er Sligt kun et sørgeligt Vidnesbyrd om, at Begrebsforvirringen og Jeg'ets Forgudelse har naaet Vanvidets Højdepunkt. Hvad der tager sig ud som Mod og Aandsstyrke, er i Virkeligheden blot en slap Viljes ynkverdige Svaghed. Jeg kender det fra mig selv. Jeg véd af Erfaring, hvor svært det falder, naar man har drømt om at blive en Profet, en Helgen, en Banebryder, da at forlige sig med Tanken om at være en slet og ret Pastor Petersen. Jeg véd, hvor langt mere Selvovervindelse der kræves for at bøje sig